

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului – Sfintele Paști

Cetele cerești, îngerii și sfinții așezați într-o frumusețe de măreață sărbătoare a cerului pe pământ sunt cu Mine aici, deasupra cetății cuvântului Meu, iar bucuria din ziua aceasta a celor din cer nu se poate cuprinde în cuvinte, ci doar cu duhul și doar cu inima și cu credința îi pătrunde pe cei din cer și pe cei de pe pământ care Mi-au stat aproape vreme de mulți ani pe meleagul român, și pe cei care-Mi stau acum sub slava cuvântului Meu, pe care îl așez pe acest meleag de șaptezeci de ani, începând cu duminica învierii Mele din anul 1955 când Mi-am început peste pământ trâmbițarea cuvântului Meu, și iată, am împlinit Scriptura venirii Mele în cuvânt de pregătire a unui popor atras de Tatăl Meu Savaot spre acest izvor de viață vie, de apă vie, o, și se cântă acum între cei din cer „*Hristos a înviat!*” ca și între cei de pe pământ, și-Mi aduc aminte că acum șaptezeci de ani acestea Mi-au fost primele cuvinte: «*Pace vouă! Hristos a înviat! Nu sunt în trup, ci sunt în Duh și am venit să-Mi culeg un popor și să-i grăiesc tainele cele pentru vremea aceasta și sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu*».

O, ce mult, ce mult cuvânt am grăit în acest timp, și ce mult s-a scris de către cei ce veneau aproape ca să audă de la Dumnezeu, o, și ce mult grăiesc încă și acum, și este cuprins cuvântul în cartea sa!

E sărbătoarea cuvântului Meu pe vatra neamului român și pun masă de cuvânt pe vatra ta, țara Mea de azi. Ești țara venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, și în tine Mi-am așezat iatacul, România Mea, și sunt Soarele Care răsare pe pământ, iar tu ești sălașul Meu și ies din tine ca un Mire și grăiesc peste popoare cuvântul lui Dumnezeu. O, pace ție în zi de sărbătoare de înviere și de aniversare a lui Hristos Cuvântul pe meleagul tău! Am cerul de sfinți și de îngeri cu Mine în văzduhul tău, dar ce credință îți trebuie ție să-ți împart și să ai și să primești pe Domnul tău! S-a umplut pământul și neamurile de pe el de hristoși mincinoși, care visează ca Adam să fie deasupra lui Dumnezeu și ca să fie primiți în numele Meu și să li se aplece lumea, dar le spun la aceștia că Eu, Domnul, când am zidit omul am făcut sfat între Mine și Tatăl să facem omul după chipul și asemănarea Noastră, și nu oricum să fie cel ce lucrează și grăiește în numele lui Dumnezeu, iar cei care nu seamănă cu Dumnezeu sunt hristoși mincinoși. Și de ce hristoși dacă sunt mincinoși? Pentru că aceștia vorbesc împărțind cuvântul lui Dumnezeu, dar inima și viața lor sunt din lume, iar cei ce vin de la Mine ies din lume cu viața și cu fața, ca să poată avea de la Mine ceea ce dă să împartă în numele Meu peste cei săraci de Dumnezeu și de credință pentru Dumnezeu.

Amin, amin zic tuturor celor ce dau de acest izvor de cuvânt: cine nu are cruce nu este de la Dumnezeu trimis nicăieri și merge cu minciuna lui și cad mulți în laț și scapă greu dacă mai scapă, dacă-și mai vin în fire, o, și de aceea sunt venit cuvânt pe pământ odată cu înmulțirea hristoșilor mincinoși care culcă la pământ stelele cerului, creștinii cu care Eu, Domnul, luminez pe pământ între oameni și simt ei duhul credinței sfinte și înnoiesc lumea prin credință, nu prin vorbe fără putere în ele ca și cei ce le împart fără să le atingă cu vreun deget.

O, M-am dat la lucru pentru duhul învățaturii sfinte peste cei ce află cărarea cuvântului Meu, dar am în ziua aceasta mare, am de rostit binecuvântarea lui Dumnezeu și încununarea celor șaptezeci de ani de cuvântul lui Hristos pe plaiul neamului român, și această măreață binecuvântare va fi încununată cu înnoirea grădinii de la Maluri, pe piatra căreia Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât și am rostit cuvântul Meu cel de început prin trâmbița Mea,

vasul pregătit de Mine încă din vremea prunciei ei ca să Mă poarte cu venirea Mea și să-Mi scriu pe pământ cuvântul și cartea lui și pe toți cei ce i-am avut la masă cu Mine și cu sfinții, și prin care a fost cules cuvântul și lucrarea lui și poporul martor al acestui timp, fiecare la vremea sa, la ceata sa, la lucrarea sa.

Binecuvintez și încununez această zi de praznic sfânt al învierii Mele și al cuvântului Meu și țara Mea de venire, întâia între popoare, întâia ca la începutul facerii când am scos din ape pământul și a fost ea creștetul pământului și are nume scris în Scripturi, țara strălucirii, că iată-Mă strălucind în ea prin cuvânt și prin harul Meu peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port pașii pe pământ până la margini, ca apoi să sfârșesc lucrul Meu, precum este scris, și să încep un nou început, o, că nu mai este în tine nimic ca în cer, țara Mea în care am stat la început și am zidit omul și grădina raiului și rochița cea mândră de pe trupul tău, harul Meu peste tine și dragostea Mea toată pentru tine și acum, ca să Mă port cu glasul cuvântului Meu prin tine, și apoi din tine peste pământ, o, și-Mi place că ești a Mea de la Tatăl și mulți în tine vor lăcrima că n-au cunoscut vremea Mea pe pământul tău și n-au înțeles strigarea Mea și școala înțelepciunii cerești pentru poporul tău, dar se va naște din cuvântul Meu un popor credincios care nu va mai cădea din har în mijlocul acestei vremi cu atâta rătăcire de Dumnezeu a oamenilor de pe pământ, că iată, totul s-a schimbat, toate merg spre nicăieri pe pământ, toate, și mari vor fi peste vremea aceasta cei care au aruncat de la ei stricarea omului acestei vremi pline de mascați ca să nu-i cunoști că sunt oameni, o, și voi avea o rămășiță aleasă prin har care va purta pe Dumnezeu trup și cuvânt, că Eu am plecat la Tatăl după înviere, dar n-am plecat până ce n-am lăsat trupul și sângele Meu de hrană pentru sfinți, pentru cei ce se sfințesc zi de zi ca să fie ei cu Mine, și Eu cu ei pe pământ și să rămână Dumnezeu cu o mână de fii așa cum a rămas Moise cu cei doi din Israel în vremea pieirii poporului rătăcit de la Dumnezeu, pierind el prin stricăciunea firii, așa cum și azi toți mor și pierd cărarea spre viață.

O, țara Mea, o, fii români, veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu! Cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Mele voi arăta vouă. Veniți la serbarea românească la Maluri, de unde Eu, Domnul, Mi-am început trâmbițarea cuvântului Meu acum șaptezeci de ani peste pământ! Fugiți de asemănarea cu lumea păgână, fugiți cât puteți dacă mai puteți fugi! Fugiți fugiți și ascundeți-vă în duhul cuvântului Meu, în asemănarea voastră cu Mine și cu sfinții ca să vă cunoască ai Mei dintre fiii lumii păgâne și să vă pot ocroti cu puterile cerești pe lângă voi tot timpul! O, ascultați-Mă așa cum Îl ascult Eu pe Tatăl, ca să fim frați și să am îndrăzneală la Tatăl pentru voi, căci vremea vopsită culcă la pământ pe mulți dintre voi dacă nu vegheați, dacă vă clătinați de pe un picior pe altul. Vegheați împreună cu Mine, lucrați împreună cu Mine când vedeți furtuni pe pământ. Fie-vă dragă și dulce lucrarea cuvântului Meu cu voi, și a voastră cu Mine apoi!

Se cântă acum pe pământ cântarea învierii Mele și se cântă și în cer, se cântă: „*Hristos a înviat!*” Se clatină și se cutremură iadul, de două mii de ani se clatină și se tânguiește duhul iadului amenințat prin cântarea aceasta. Cântați cu credință, voi, creștinii, cântați, ca pășările cerului cântați lui Dumnezeu, nu duhului iadului, căci distracția duhului lui satana se sfârșește cu durere grea adusă de duhul minciunii, care a îmbrăcat totul în făgăduințe minciunoase și în închipuiri vremelnice și fără de viitor, dar dragostea cea de la Dumnezeu nu pierde, nu cade niciodată din lucrul său cel veșnic, căci dragostea e veșnică, e ca Dumnezeu, iar Eu vorbesc de dragostea care nu cade, și prin care nimeni nu cade, ci, din contra, ea arată drumul spre rai, spre cele pregătite de Dumnezeu pentru fiii iubirii Lui, pentru adevărații fii ai lui Dumnezeu pe pământ între oameni, și fericiți se simt și sunt cei care-L vestesc pe Domnul și lucrările Lui și făgăduințele fericirii Lui pentru cei rămași cu El și în iubirea Lui, care nu se găsește în lume și cu fiii lumii, căci lumea e plină de idoli și de plăceri ucigăse, iar otrava ei merge la inima omului și o trage spre minciună și spre tărâmul morții, unde fe-

meia s-a făcut bărbat, iar bărbatul femeie, și toate acestea ieșite din iad, și nimeni nu va mai rămâne de partea vieții, decât cei ce rămân întru iubirea Mea în vremea aceasta de sfârșit de lume păgână, schimonosită la față și la faptă, până ce nu va mai avea ce culege din acest foc care mistuie totul și care sfârșește lumea care piere, așa cum a pierit poporul de demult al Domnului prin pustiul cel plin de dor de păcat și de moartea cea de la păcat, dar Dumnezeu și cei iubiți ai Săi vor birui și vor deschide harului și binecuvântării cerești care vor așeza pe pământ împărăția înnoită, promisă de Mine că va veni față în față cu lumea care dă să schimbe totul în blestem și în pustiu.

E zi de cântare de înviere și tremură duhul iadului. Se zguduie încuietorile iadului când aude satana vestea Mea cea mare, sărbătoarea românească de la Maluri, și care are lucrători din cer pentru gătirea ei, alături de muncitorii Mei din cetatea cuvântului Meu și dintre cei ce iubesc ca Dumnezeu pe pământ ca și în cer, și trebuie chemată să vină această împlinire.

Te iau în îmbrățișarea Mea, o, țara Mea de venire. Pace ție! Hristos a înviat! Îți grăiesc din mijlocul poporului cuvântului Meu. Te cuprind în cuvânt mai mult ca oricând, și de șaptezeci de ani se scrie pe meleagul tău cuvântul lui Dumnezeu și va veni o vreme când mulți, mulți de pe pământ vor căuta după această mângâiere spre alinarea ranelor lor și vor vesti pe Domnul, Cel ce vine pe pământ cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și este fără de sfârșit acest izvor mângâietor, cuvântul Meu peste pământ pe vatra neamului român, șaptezeci de ani ai lui Iisus Hristos Cuvântul cu oamenii pe pământ. Amin, amin, amin.

07/20-04-2025